

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigar

KEMAL

4 Eylül 1974 Çarşamba - Sayı 13 - 100 Kuruş

Yıldız Falı ve Müneccimbaşının kehaneti:

Osmanlı Padişahı Dördüncü Murat'ın bir kızı vardı : Kaya Sultan... Bu sultan 1633 yılında doğmuştu... Daha on iki yaşındayken Melek Ahmet Paşa ile evlendirildi... Yıldızlara bakan ve padişahın hizmetinde olan Müneccimbaşı, sultanın yıldızına bakmış, kötü bir akıbeti haber vermişti : "Yıldızında doğururken ölmek görünüyor. Sakingebe kalıp da çocuk doğurma... Bu, senin felâketin olur..."

O devirde böyle kışilere itibar edilir, sözleri gerçek sayılırdı. Aslında Müneccimbaşı Kaya Sultan'ın yaşının

SAKIN DOĞURMA ÖLÜRSÜN

küçük olması nedeniyle bir doğumun icaplarına katlanamayacağını hatırlatmak istemişti. Çünkü Kaya Sultan, henüz çocuk sayılırdı... Zifaf gecesi kocası Melek Ahmet Paşa, eşine sokulmak istedikçe Kaya Sultan bağıırıyor, Me-

lek Ahmet Paşa'yı yanına sokmuyordu. O ise Kaya Sultan'ı zorlayıp duruyor "Ben senin nikâhlı kocamın" diye onu yola getirmeye çalışıyordu...

Somunda Melek Ahmet Paşa, arzusunı eristi... Aradan dokuz ay on gün geçince de Kaya Sultan'da doğum sancıları başladı... Saraya en meşhur ebeler çağırıldı. Doğum çok güç oldu... Somunda Kaya Sultan, kan kaybından öldü. Müneccimmin dediği doğru çıkmıştı. Oysa Kaya Sultan, hem yaşının küçük oluşu hem de ebelerin acemiliği yüzünden ölmüştü...

**ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR**

KEMAL

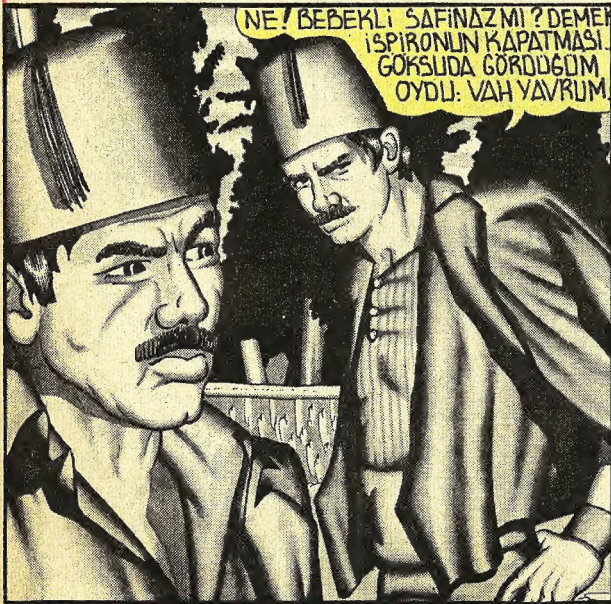
HAFTALIK DERGI - 100 Krş.

Sahibi : Veb Ofset
İleri Matbaacılık A.Ş.
Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI
Hazırlayan.....: Ceyhan AKNESİL

Telefon: 26 60 00
27 83 20
27 37 61

İdare: Alaykosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Çagaloglu-İstanbul Baskı Veb Ofset-İ Matbaası

Ustura Kemal Hafız'ın telâşını anlıyordu, sordu -Ne yapıyorsun şimdi sen? Hafız ne yapacağını kendisi de bilmiyordu, gitse gidemezdi, kalsa kalamazdı: İşin su götürür tarafı yoktu ki; Kör'ü çökiyi tanırdı, delik deşik edilme korkusu, onu deli ediyordu.

-Kıymış ya -
hu bu karı -"Ne bileyim" dedi Hafız
"Ne karın ağrısı
İse Bebekli Safinaz mıymış neymiş! Hızlı hızlı yürüyorlardı, Kemal birden durdu
-"Safinaz mı?" dedi, Bebekli Safinaz ha... geçen sene rahmetli Arap'la Göksu' ya gittiğimizde gördüğüm oydu...

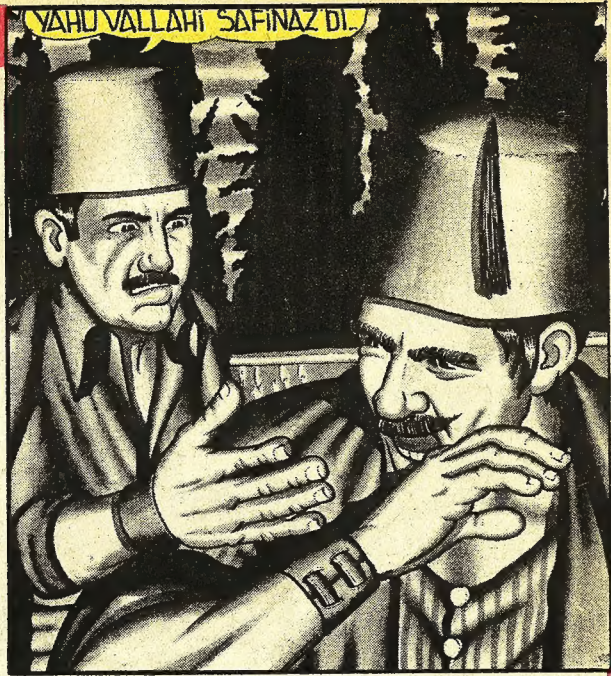
USTURA KEMAL

-Yahu Kemal abi, hem buralardan voltamızı alalım diyorsun hem de sallanıyor, şimdi "Kör" düşecek avayı yiyeceğiz .. Ustura Kemal olduğu yere çakılmış" Bebekli Safinaz ha", " Yavrum anam'demek İspiro olacak o Körayının eline düştün ha, vah canım benim.."

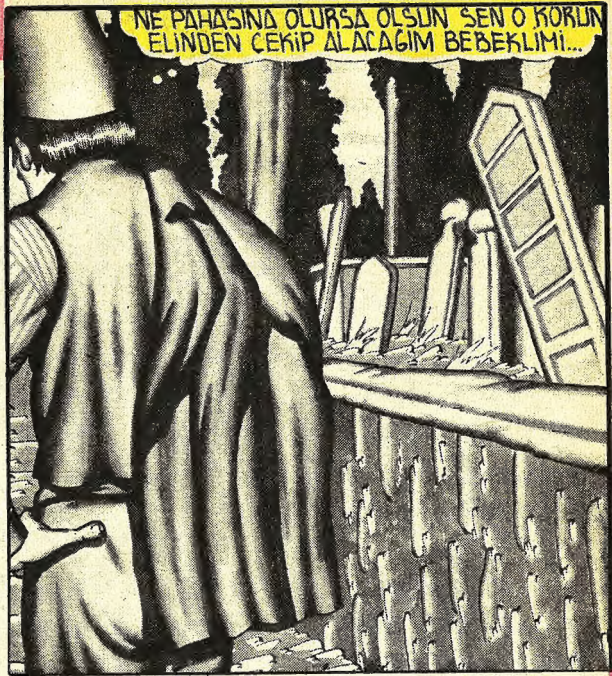
Hafız Ziya tekrar dürttü Ustura Kemal'i-Abi Allah aşkına oyalanmayalım etme eyleme- Dur be anacım, acelelen ne? Hafız'ın telaştan basireti, bağlanmıştı, yürüyüp gitmeyi akıl edemiyordu : "Bana bak dedi Ustura Kemal. O karının Bebekli Safinaz olduğuna emin misin?"

-Abicim Al -
lah aşkına yahu ,
koyun can der-
dinde, kasap et .
Yürü gidelim ne
olur-Sen önce su-
alime cevap ver .
-Eminim gö-
zümle gördüm ku-
lağımla işittim
diyorum sana ha-
di gidelim artık-
Pekala dedi Us-
tura Kemal, gi-
delim bakalım..

Hafız Ziya' yı
faytona bindiren
Ustura,ağır ağır
yukarı Çiçekçiye
doğru çıkıyordu,
buradan ana yola
bakan Karacaah-
met'in hiç de ro-
mantik bir görün-
tüsü yoktur,buna
rağmen Kemal
gözünün önünden ;
silemediği Be-
beklisi ile,bulut-
ların üzerinde do-
laşıyor sanki.

Neler ge-
mişti Ustura Ke-
mal'in elinden, ne
kiraz dudaklı,hok-
ka ağızlılar ge-
mişti,geçmişti ,
ya lâkin hiç biri
onu böyle sarhoş
edememişti,duru
bir su kadar gü-
zel o filizin var-
lığından öylesine
bir kadınlık taşı-
yordu ki,hâlâ u-
nutamamıştı onu.

Tunusbağı'na
geldiğini fark et-
memişti bile.Se-
bilin köşesinden
şöyle bir baktı.
Nevzat'ın biti-
rimhaneye,içeri-
den sıtma gör-
memiş sesi ile
Kör İspiro' nun
küfürleri duyulu-
yordu.Tamam de-
di çok rahat Ha-
fız'a ana avrat
sövüyor...

Ustura Kemal yaptığı için ne kadar sakat bir iş olduğunu kendi de biliyordu. Bir karı yüzünden hiç yoktan ateşle oynamaya değer miydi acaba. Ulan, dedi kendi kendine-Değer be değmez olur mu, bu yollar Bebeklime helâl, Kör'e de inat olsun ben bu lokmayı dayutırım.

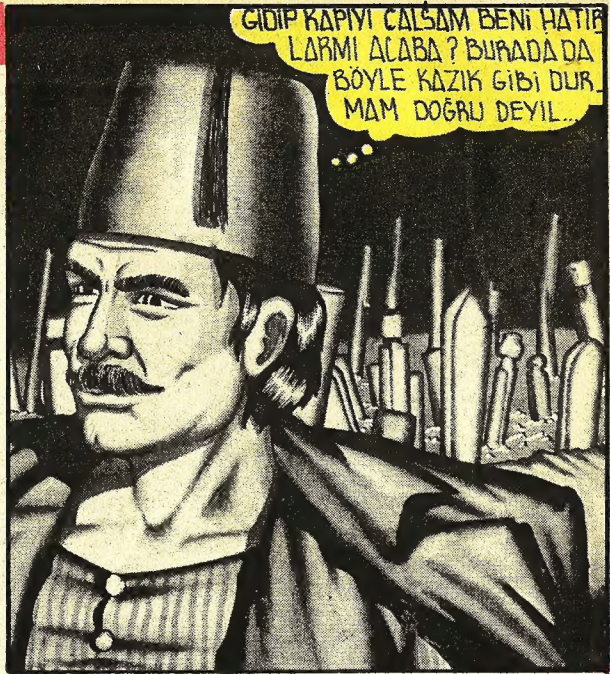
SAFINAZ'IMA HEL-
AL OLSUN BU YOL-
LAR.. ULAN KÖR...
MANİTANI ELİNDEN
ALMASSAM BANADA
USTURA KEMAL
DEME-
SİN-
LER.

SAFINAZ ŞİMDİ BİR
BAŞINA EVDEDİR
MUHAKKAK..

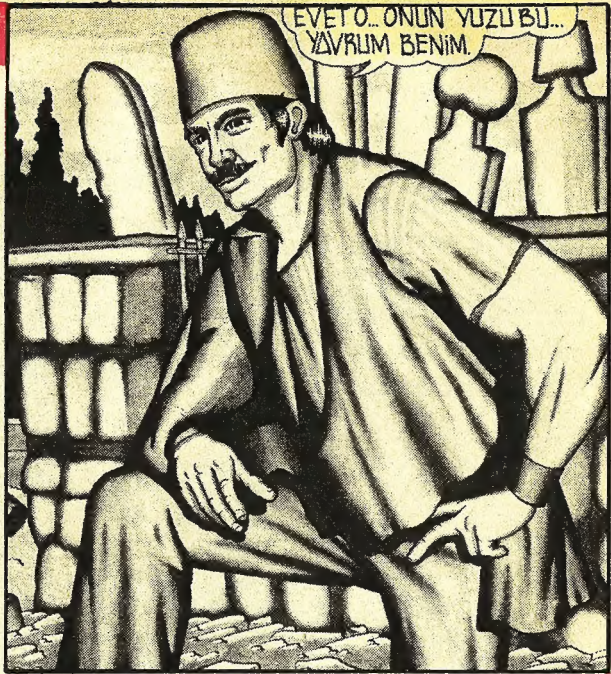
Esasında o deve benim elim - den aldı sayılır .
Ustura Kemal bunları mırıldana mırıldana Kör İspiro'nun evinin önüne gelmişti ..
İspiro, Üsküdar'a düştüğünden beri bu mezarlığa nazır evde yaşırdı, Safnaz şimdi bir başına muhakkak evdedir.

O sırada ortalıkta kimsecikler görünmüyordu ..
- Hay Allah, dedi, burada böyle kazık gibi de duramam ya, bu ayı ya şimdi çıkagelir, ya da burada dikildiğimi görenler yetiştirirler. Gidip kapıyı çalsam beni hatırlar mı acaba, ya evde başkası da varsa?

Ustura Kemal ateşle oynadığının farkında idi 'Kör İspiro' nun beslemesi olan Bebekli Safinaz'a sulanmak, sonu kanla bitecek bir çarpışmanın başlangıcı demekti ; Kemal bütün bunları kurarken , cumbanın tül perdeleri hafifçe a - ralandı.

Arada o kadar mesafe olmasınâ rağmen, ilk bakışta tanıdı hiç unutmamıştı ki zaten. Safinaz evin ilerisinden dikkatle içeri bakan bu adamı fark edince önce şaşırdı, buna kim cesaret edebilirdi; daha iyi görebilmek için perdeyi araladı..

Kimdi bu yakışıklı, pala bıyıklı, çam yarması gibi adam; görünüşündeki, heybet İspiro'dan aşağı kalmıyordu. Perdeyi bir türlü kapatamıyordu Bebekli.. Tıpkı diye düşündü, tıpkı o bir sen önce Göksu'da miş, yarım kafesten başını uzatmıştı.

USTURA KEMAL

Ustura Kemal, aralanan perdenin kapanmadığını görünce cesaretlendi. Perdenin suratına kapanmayacağını bilse cumbanın altına kadar gidecekti. Bebekli Safinaz'ın içini sıcak bir heyecan kaplamıştı. -O, o diye mırıldandı. Yanılmıyorum Göksu' da gördüğüm delikanlı bu...

Ustura' nın keskin gözleri kendisine gülümseyen dudakları görmüştü. Tanıdı, demek o da beni unutmamış : Eve doğru yürüdü. Bir ara cumbadaki yüz kayboluverdi, Kemal evin önüne geldiğinde Bebekli Safinaz altkata in gördüğüm rüyalarım giren delikanlıya benziyor

Beni hatırladınız mı Safinaz hanım? Hani geçen baharda Gök-su'da. Bebekli Safinaz heyecanla Kemal'in lafını kesiverdi, evet hatırlamaz olur muyum? dedi, yalnız çok kötü bir şey yapıyorsunuz etraftan görecekler, İspiro gelebilir. Kemal bunları düşünecek halde değildi.

SAFINAZIM, GEL BENİMLE: ANAMIN CAN YOLDAŞI BENİMSE EŞİM OLURSUN.

Safinaz'ım dedi Ustura Kemal , -Gel benimle evde yaşlı bir anam var, onun can yoldaşı, benim eşim olursun, gel götüreyim seni ; Bebekli Safinaz, ismini bile bilmediği bu delikanlının böyle erkekçe sözleri karşısında gözyaşlarını tutamadı. Olmaz yapamam yapamam.. İspiro

beni bulur, ikimizi de öldürür. Kemal in tepesi atmıştı. -Bana bak Bebeklim dedi. Bana Ustura Kemal derler o Kör'ün öbür gözünü de ben oyarım alimallah Bebekli Safinaz' ın yanaklarından ipelik gibi yaşlar iniyordu-Dövüyor dedi, beni her gün dövüyor..

BANA USTURA KEMAL DERLER...
O KÖRÜN ÖBÜR GÖZÜNÜDE BEN
OYARIM ALIMALLAH...

YAPAMAM... O, ŞİMDİ GELİR.
ÖLDÜRÜR BENİ ACIMADAN
VURUR...

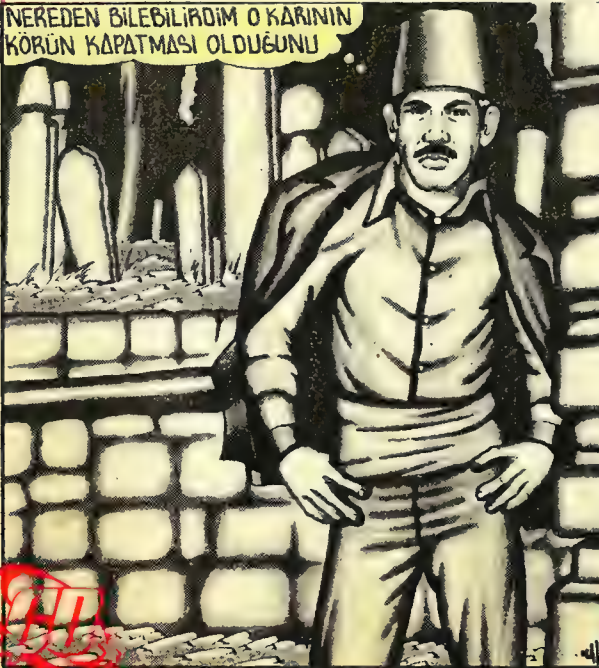

Bebekli korkudan da öte bir hisle titredi-Yapamam yapamam diye ağlıyordu. O şimdi gelir öldürür beni, acımadan vurur.- Peki dedi Ustura Kemal:-Korkma ben yine geleceğim, İspiro'nun uzakta olduğu bir gün alır seni kaçarım.

Hafız Ziya bin diği faytondan a - raba Selimiye' yi geçmeden inmişti Gerisin geriye döndü, İspiro o - nun tanıdığı İspiro ise, bu iş kaç - makla halledil - mezdi: Kör onu fare deliğinde ol - sa bulur, açtığı bir peçe için yü - zünün yarısını u - çururdu.

NEREDEN BİLEBİLİRDİM O KARININ
KÖRÜN KAPATMASI OLDUĞUNU

Bütün bunlar hep o-Ustura Kemal denen hayva - nın yüzünden, ona bozuldum hıncı - mı karıdan aldım nereden bilirdim ki o şıllığın İspiro'nun kapatması olduğunu, anasını sattığımın Kör talihi işte, şu iş - ten yakamı bir sıyırsam başka bir şey istemem.

Korkusundan, kahveye inmiyordu, mezarlığın duvarı ile su kemeri arasındaki, dar geçite sinmiş bir yandan gelen geçeni sotalarken öbür gözünü de kahveden ayırmıyordu. Sarraf Kâzım 'ı demin içeri girerken görmüştü, İmam Efendi de mutlaka orada olmalıydı.

İmam Ali Efendi düşünceliydi ağır ağır yürüyordu. Hafız her ihtimale karşı etrafı son bir defa daha yokladı, değil İspiro'dan eser, gelen giden bile yoktu. Koştı İmam Efendi'nin arkasından-Hoca, Hoca! İmam Efendi. -Ne arıyorsun burada Hafız. Belânı mı arıyorsun

İspiro seni görmesin, ikinizden biri yok olacak yani..İyi halt etmişsin valla iyi halt etmişsin Hafız, Ziya'nın bu fırtınanın dinmesini bekleyecek vakti ve de sabrı yoktu:-Sus Allah aşkına Ali Efendi dedi, bir iştir oldu...

SİMDİ SENİNLE DOĞRUCA İSPIRONUN EVİNE GİDECEĞİZ.

İmam Efendi bağıra bağıra azarlıyordu. Hafız'ı..-Ne kaçacak para ne de saklanacak delik arıyorum, seni arıyordum- Be, beni mi, diye kekeledi İmam Efendi..-Evet seni arıyordum, beni "İspiro'nun"yanına götüreceksin.

USTURA KEMAL

-Sen çıldır -
mışsın dedi İmam
Efendi, İspiro se-
ni bulsa gebertir
-Senlen beraber
gidersek sen onu
yumuşatırsın böy-
lece benim söy-
leyeceklerimi de
dinler. İmam E-
fendi bir şeyler
sezinlemişti: Ha-
fız'a dik dik baktı
Ne söyleyecek -
mişin İspiro' ya
merak ettim doğ-
rusu..

SEN ÇILDIRMIŞSIN HAFİZ...
İSPIRO SENİ BULSA GEBERTİR...
KÖPEK GİBİ GEBERTİR.

BENİ DEVİL USTURA KEMALİ
GEBERTSİN... NAMAHRİMİN PECE
SİNİ BANA O ACTIRTTI.

Hafız'ın ka-
fasında tasarla -
dıkları oluyordu.
-Hiç dedi, ne söy-
leyeceğim, oyuna
geldik, ben İspiro
nun kapatmasını,
tanımam etmem.
Bana o hanımın
peçesini açmamı
Ustura Kemal
söyledi: Meğer
geçen yıl Bebekli
Safnaz'a Göksü'-
da âşık olmuş.

İmam Efendi,
doğru senin suçun
yok, bunu İspiro'-
ya söylerim, yal-
nız. .-Eee dedi
Hafız, ne olmuş. .
-Bu sefer de İs-
piro, "Ustura" ile
kapişacak. Hafız'
ın bilek güreşin-
de yenilen sağ
kolu hâlâ sızlı -
yordu. Birinden
birinin vücudu or-
tadan kalkar, biz
de kurtuluruz de-
di.

PEKALA... MADEM BU
KADAR İSRAR EDİ-
YORSUN.

OFF BE..HELE SOKDUR.

Duvar dibin -
deki Tarihi suke-
merinin dibinde
İmam Ali Efendi
ile Hafız Ziya'nın
uzun süren ko -
nuşması nihayet
bitmişti. - Pekâlâ
dedi, İmam Efen-
di, madem bu ka-
dar acele ediyor-
sun biraz tehlike-
li olacak amma
hadi düş peşime;

(ARKASI 20. SAYFADA)

**Demirci
Efe,
tutsak
Yunan
subayına
sordu:**

ÜLEN, KİM YOLLADI SİZİ BURAYA?

Demirci Mehmed Efe, 15 Mayıs 1919'da İzmir'e giren Yunanlılara karşı Milli Mücadele'ye katılmıştı... 10 Temmuz günü de Umurlu'daki cephe kumandanı binbaşı İsmail Hakke Bey'in emrine girmişti... Fata ve Adagide baskınlarında Yunanlılardan dört neferle bir de subay esir alınmış, baskın başarılı olmuştu.

Yunan subayı, başına gelecekleri kestirdiği içinkorku ve endişe içindeydi. Oysa, Anadolu içlerine yayılmaya başlayan Yunanlılar, girdikleri köyleri ateşe veriyor, çocukları ve kadınları bile öldürmek in-safsızlığından kaçınmıyorlardı.

Hain Sadrazam Damad Ferid ve ona bağlı hükümet, işgal kuvvetlerinin emrinde birer kuklaydılar. Onların her isteğini yerine getirirlerse adil bir barışa kavuşacaklarını hayal ediyorlardı. Ordunun to-

pu, tüfeği, her şeyi elinden alınmıştı o kara günlerde... Atatürk Samsun'a çıkışında ha yetmiş gün olmuştu... Demirci, düşman işgalini hazmedememiş ve Milli Mücadeleye katılan ilk efelerden biri olmuştu.

Demirci Mehmed Efe'nin sanatı demircilikti... Birinci Dünya Savaşı çıkınca askere alınmıştı... Vatan ödevini, kahramanca çarpışarak yapıyordu... Bağlı bulunduğu kıtada bir Ermeni subayı vardı. Bu subay, bir gün Demirci Mehmed Efe'nin onurunu kırıcı davranışlarda bulunmuştu. Efe, bunun üzerine askerden kaçarak dağa çıktı... Sonra kendisine katılan 200 kişilik bir kuvvetle eşkiyalığa başladı.

Ödemiş, Denizli ve Aydın çevresinde onu, tanımayan yok gibiydi.

Yurdun tehlikeler içinde bulunduğunu görünce millî kuvvetlere katılarak hain

düşmanla çarpışmaya başlamıştı...

İzmir'e çıktıkları gün, bir Türk subayını "Zito Venizelos..." diye bağırma zorlamışlardı Yunanlılar... Türk subayı "Bunu yapmam, dedi. Çünkü ben, bir Türküm."

Yunanlılar, bu karşılığa kızdılar ve bir olup Türk subayının kafasına kurşun sıkarak onu şehit ettiler. İzmir'de de yerli Rumların önderliği ile hınç duydukları Türkleri kesmişlerdi bu caniler, bu insanlık düşmanları... Demirci Mehmed Efe, bunları duydukları dış biliyor ve Yunanlıların hakkından gelmeye ahdediyordu...

Yunanlıların Fata ve Adagide'de yeni düzenler kurdukları duyulunca bir baskınla bunların yok edilmeleri kararlaştırılmıştı... Ve bu baskın, tam bir başarı ile sonuçlanmış, Yunanlılar perişan edilmiş -

ti. Üstelik onlardan bir subayla, neferler de tutsak edilmişti.

Bunları, Demirci Mehmed Efe'nin karşısına getirdiler. Korkudan yüzleri sapsarı kesilmişti hepsinin. Demirci Efe, Yunan subayına:

-Ülen, dedi... Kim yolladı sizi buraya - ra?

Rumca bilen birisi bu sözleri Yunan subayına aktardı... Yunan subayı karşılık veremedi... Çünkü onlar, Türkün öz yurdu-na göz dikmişlerdi. Ne diyebilirdi?

Demirci, Kızanlarından birine seslendi. -Yap şu Palıkaryaya Kıryos işi bir okkalı kahve...

Oradakiler şaşırılmıştı. Demirci, tutsak Yunan subayına neden itibar ediyordu? Kızan, subayın koluna girdi ve götürdü.

Kör İspiro , Nevzat'ın kahve- de Hafız'a ana avrat sövmüştü . Orada fazla kal- mayan Kör ma- halle araların- da birkaç tur at- mış , ona buna Hafız Ziya'yı sor- muş , toz olduğu- nu anlayınca da kapağı eve at- mıştı onlar evin önüne geldiler.

GELDİK: İSTE KÖRÜN EV SURASI...

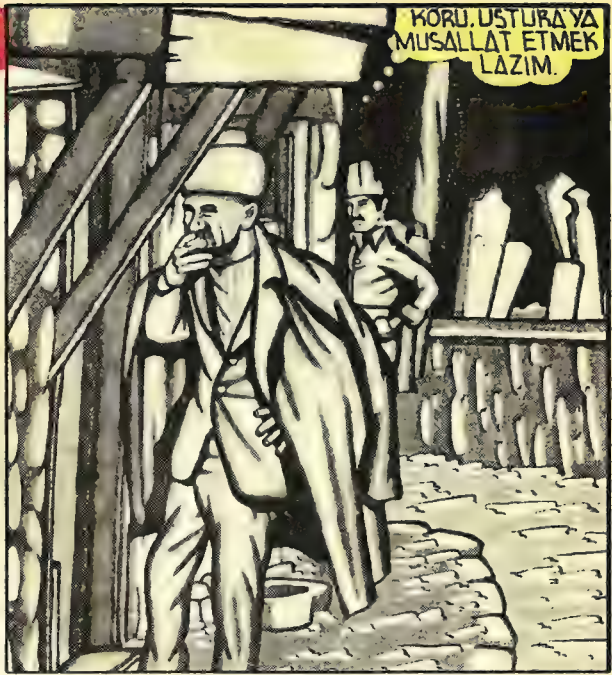

HAFIZ OĞLUM... NE OLUR NE OLMUZ, SEN SÖYLE BİR AZ GERİDE BEKLE...

İmam Ali E- fendî, Hafız'a dö- nerek-Oğlum Ha- fız dedi,sen şöy- le biraz geride kal,vaziyet mü- sade ederse seni de çağırırım. İ- mam Efendi yaş- lıydı ama, niha- yet insandı.Kör' ün öfkesinden fır- layacak saldır- manın karnına girmesine ne de- rece mani ola- bilirdi..

İmam Ali Efendi kapının tokmağını besmele ile vurmuş heyecanla açılmasını bekliyordu kendi kendine. Tatlıya bağlamaya imkân yok artık, iki taraftan biri mutlaka kırılacak. Hafız acardır ama İspiro ile boy ölçüşemez, Kör' ü Ustura'ya musallat etmek lazımdır.

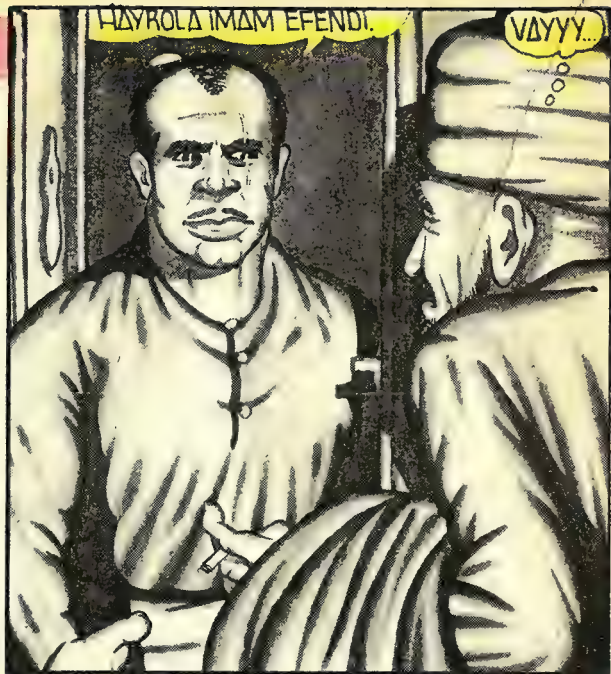
KÖRÜ, USTURA'YA
MUSALLAT ETMEK
LAZIM.

İSPIRO EVDE Mİ
KIZIM ?...

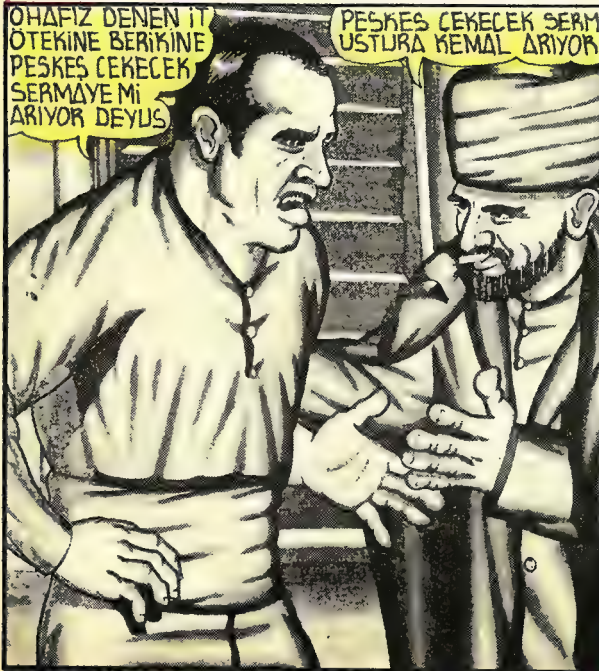
Sahanlıkta ayak sesleri duyuldu. Tatlı bir kadın sesi-Kim o kimsiniz ?.. Benim kızım İmam Ali Efendi. Aç kapıyı evlâdım sürgü çekildi, tahta kapı gıcırdayarak aralandı- İspiro evde mi kızım ?.. Sen kendisine benim geldiğimi söyle bi zahmet aşagı insin..

Gıcırdayıp ,
gucurdayan mer-
divenler İspiro' -
nun aşağı indiğini
söylüyordu. İspi-
ro kapı aralığın-
da gözüktü, kapı-
yı açıp İmam E-
fendi'yi buyur etti
-Gel içeri İmam
Efendi buyur Hay-
rola? -İspiro az
kaldı suçsuz bir
adamin kanına gi-
recektin...

OHAFIZ DENEN İYİ
ÖTEKİNE BERİKİNE
PEŞKEŞ ÇEKECEK
SERMAYE Mİ
ARİYOR DEYUS

PEŞKEŞ ÇEKECEK SERM
USTURA KEMAL ARİYOR.

O kerhaneci
köpek Safinaz' ın
peşesini açmış o-
na buna peşkeş
çekecek sermaye
mi arıyor. İmam
Efendi İspiro'nun
ağzından tam istediği sözü yaka-
lamıştı. -O değil
dedi. .Hafız Ziya
değil, peşkeş çe-
kecek sermayeyi,
"Ustura Kemal"
arıyor.

Kör İspiro bu lafüzlerine duradı. -Anlama -dım dedi, Safinaz'ın peçesini açan Hafız değil mi?.. Herkes görmüş. İmam Efendi, ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu, zira bu adamları gayet iyi tanırdı. - Sen dedi yapana değil yaptırana bak. Onu yollayan Ustura Kemal..

ZİYANIN GÜNAHI YOK... ONU GÖNDERİP KADININ PEÇESİNİ AÇTIRAN USTURA KEMAL!

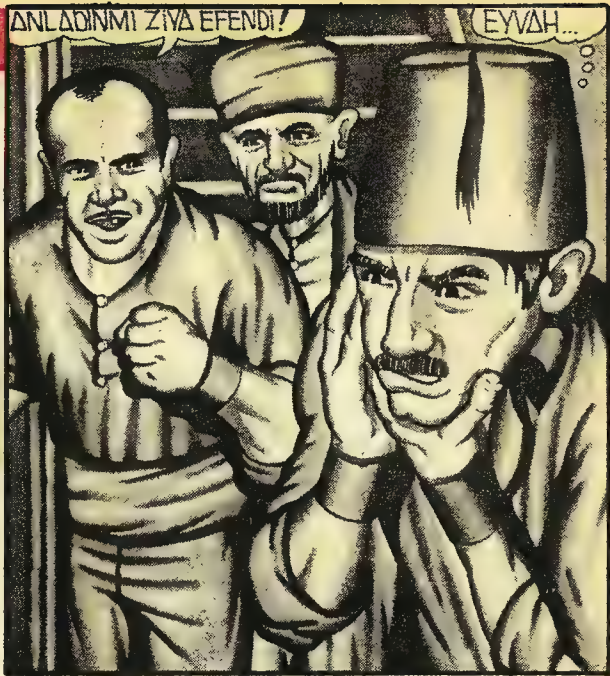
-Geçen sene Göksu'da görmüş seninkini, o zamandan beri arar dururmuş Hafız Ziya'ya git bakalım bu Bebekli Safinaz mı, değil mi diye o gönderip peçesini açtırmış, Ziya'nın bu işte bir günahı yok. Kör İspiro hırlayıp duruyordu...

Sen az dur hele dedi, İmam Efendi. Ziya kalktı geldi senden af dileyecek. -Onun, değil, o Ustura deyyusunun boğazını kesmek lazım ırz düşmanı köpek diye küfür eden İmam Hafız'a sesleneyim dışarıda bekliyor çocuk, dedi.

Hafız Ziya i-
çerden İmam'ın
işaretini görür
görmez fırladı. İ-
mam Ali Efendi
ile Hafız Ziya es-
ki dost idiler. İş-
te geldim İmam
Efendi İspiro be-
ye arz ettiniz mi?
Söyledim söyle-
dim dedi, İmam
Ali Efendi. Hadi
bakalım barışın..

Hafız eli -
ne uzandı, lâkin
İspiro müsaade et
medi, çekildi-Du-
run bakalım dedi,
Üç kağıda bağlan-
maya hiç niyetim
yok..Anladın mı
Ziya Efendi.Ma-
dem ki o Ustura
itinin lafına yu-
muldun,senin de
iflahını keserim
onun da...

Hava tam yu-
muşamışken böy-
le bir fırtınayı
beklemiyorlardı ,
korku ile bakıştı-
lar.İmam Efendi,
a. . a. , ama oğlum
diye kekeledi, bu
çocuğun bir gü-
nahı yok ki. Bak
yaptığı hatayı an-
layınca Ustura
Kemal'i bıraktı-
ğı gibi geldi sen-
den af diliyor ar-
tık affet sen de..

-Madem ki o itin dostusun ben senin iflahımı ke-serim-Hayır İspi-ro yemin ede-rim ki değil, ba-na yaptırdığı o işten sonra onun bir suratına tükürmediğim kaldı Hafız'ın bu son sözleri İmam E-fendi'nin dikkati-ni çekmişti. O sırada olay yerinde idi, olanları gör-müştü...

YEMİN EDERİM İSPIRO BANA ZORLA ACTIRTTIĞI O PECEDEN SONRA USTURA KEMALİN BİR SURATINA TÜKÜRMEDİĞİM KALDI...

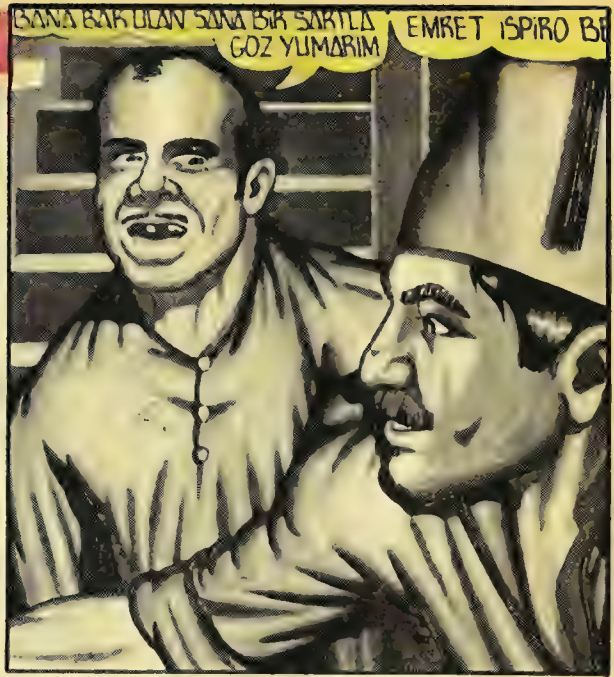

NASILDA KANDIM HAFIZIN YALANLARINA... BU İSTE USTURANIN SUCU YOK... BENİ DE ALET ETTİLER BU İŞE...

Hay Allah, kahretsin dedi i-çinden İmam E-fendi, nasıl da kandım Hafız'ın yalanlarına, bu işte Ustura'nın, hiç bir suçu yok, bu keratahiç yok-tan oğlanın başını belâya sokacak Allah kahretsin beni de alet etti-ler bu işe, mü-saade istedi, fır-ladı gitti...

İspiro ile Hafız loş sahanlıkta yapayalnızdılar , şimdi, Ziya kordandan ya altına kaçıracak ya da nerede ise Kör İspiro'nun ayaklarına kapanacaktı. "İspiro" Bana bak"dedi." Sana bir şartla göz yumarım... - Emret İspiro Bey emret kulun kölen olurum..

-O Ustura Kemal olacak it, Safinaz'ı sadece sokakta değil evde de rahatsız etmiş komşular söyledi. O deyyusun vücudunu ortadan kaldırmak lâzım. Anladın mı Hafız Efendi? Ve bu işi sen yapacaksın , yoksa seni ben temizlerim.

-Sen bu işi kolay mı zannediyorsun. Ustura'yı temizlemek ne demek biliyor musun? İspiro dedi; fazla konuşma ulan, sana bir hafta mühlet yoksa o fırtlığını ikiye ayırırım. Hem Ustura Kemal yürürken arkaya bakmaz, sırtından vurur kaçarsın...

DOĞRU! USTURA YÜRÜRKEN HİÇ ARKASINA BAKMAZ... BELINE SOKARIM BİÇAĞI...

"Sırtından vurur kaçarsın" çünkü Ustura Kemal korkaklık addettiği için yürürken arkasına bakmaz..Öyle demişti Kör İspiro Hafız'a, - Doğru; diye geçirdi içinden; hakikaten Kemal yürürken hiç arkasına bakmazdı, ama ya punduna getirip vurmazsa, o zaman, ya o zaman..

Hafız , Hafız
değildi , sırtından
aşağıya soğuk ter
ler iniyordu .Baş-
ka çaresi yoktu ,
ya bu diyardan
yok olacak ,ya da
bu işi yapacaktı..
-Her horoz kendi
çöplüğünde öter,
Üsküdar'dan ay-
rılıp ne yapabili-
rim, -Birden ak-
lına bilek güreşi
geldi..O kahve
masasında, her-
kesin içinde rezil

ULAN USTURA.. SENİ VURMAK
BOYNUMA BORÇ..

oluşu bir bir gö-
zünün önüne gel-
di..-Vay it oğlu
it dedi, sen bana
acıdın mı, ben
sana acıyacağım,
-Ulan Ustura se-
ni vurmak zaten
boynuma borç,
saldırmamı be-
line gömdüğüm,
zaman anlayacak-
sın Hafız'la alay
etmeyi...

Kör İspiro' -
nun yanından ay -
rıldıktan sonra
Hafız bir soluk -
ta evine geldi. Zi -
ya'nın üzerinde
taşıdığı genellik -
le enli bir sal -
dırma olurdu. Lâ -
kin Hafız'ın niye -
ti Ustura Kemal'i
vurup kaçırmaktı..
Saldırmasını ta -
niyebilirlerdi.

Konsolun üst
gözünden bir ka -
rış boyunda, beze
sarılı, bir paket
çıkardı. açtı. Bu,
sapı geyik boynu -
zu, oluklu ve çift -
te kulaklı, tam ma -
nası ile "Delici" -
bir sustalı idi. A -
çıldığı zaman bo -
yu büyük bir sal -
dırmadan çok
fazla idi. Sustalı -
yı saldırmanın
kınına yerleştiren

Ziya dışarı çıktı; şimdi akşama kadar sağda solda oyalanacaktı.. -Ustura Kemal akşam mutlaka bir yerde çakıştırır, sarhoş sarhoş dönerken ya Şemsipaşa'da ya Ayazma caminin oralarda uzatırım köpeği." diye mırıldandı.

Ustura Kemal büyük bir cüretle Kör İspiro'nun evine giderek kapatması Bebekli Safnaz'la konuştuktan sonradogruca evinin yolunu tutmuştu. İhtiyar anası ile beraber, yalı boyunda babadan kalma geniş bir ahşap evde yatar kalırdı.

(Devamı haftaya)

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafli EBE

Özet

Tefrika -2

Güzelliği dillere destan, çok erkeklerin canını yakan çarşafli ebe bir gün doğum için Abdülhamit'in paşalarından birinin evine çağırılır.

-Olur ebe hanım.. Sancılar, bu sabah-tan beri sıklaşmaya başladı..

Ebe, gelinin örtülerini açtı.. Gıysisi-ni sıyırdı.. Karnını meydana koydu. İyice yokladı...

-Yola girmiş, dedi.. Bir, iki saate varmaz, hayırlısıyla doğum olur..

-Ah ebe hanımcığım, korkuyorum vallahi..

-Bunda korkacak ne varmış a efendim?

-Ya ters gelirse?

-Hiç öyle bir vaziyet yok ki.. Her şey yolunda.. Anlamayacaksınız bile.. Ben varım.. Niye üzülüyorsunuz?

Ve Çarşafhın dediği gibi, bir saat sonra R.. paşanın kızı Mahinur, bir erkek çocuk dünyaya getirmişti.

"Tiranlı Gani bey vurulmuş demek?"

Çarşafli Ebe'nin yüreği cızz etmişti, haberi duyduğu an..

O, İstanbul'un kalburüstü erkekleri-nin, gözdesiydi.. Ve Tiranlı Gani, onun sevgililerinden biriydi..

Ebe'nin renkten renge girdiğini, düşünceli bir hal aldığını büyük hanım fark etmişti...

-Ne oldu sana yavrum? diye sormak-tan alamadı kendini..

Ebe, hemen toparlanmıştı:

-Efendim, dedi. Doğumun heyecanı -dan olacak..

-Ah yavrum size de büyük zahmetler verdim..

-Esağfurullah hanımefendi.. Çok şükür. Küçük hanım kurtuldu ya. Hepimizin gözü aydın.. Mevlâm inşallah, yeni doğa-mın evlenip çoluk çocuğa karışmasını gör-meyi sizlere nasip eyler..

Ebe hanım, sanki iğne üzerindeydi.. Nasıl olmasını? Onu koruyan, altın kü-pünü doldurmaya yardım edenlerden bi-risiydi Tiranlı Gani Bey...

Ya onu vuran Bursalı Hâfız Paşa? O da Çarşafli Ebe'nin vurgunların -dandı..

Yalnız bu iki tanınmış kişi miydi Çarşafli Ebe'ye gönlünü kaptıranlar?

Çarşafli Ebe, saman altından su yü-rütüyor, zengin ve paralı erkekleri idare ediyordu.. Bıçkınlar ve gençler de vardı tutkunları arasında.. Çarpışıyorlardı bun-lar birbirleriyle.. Vurusuyorlardı, kıya-sıya, dövüşüyorlardı.. Kan döküyorlardı, aralarında..

Ve Çarşafli Ebe'nin aşkından kimse açıkça söz edemiyordu. Onu ele vermek erkeklige sığmazdı.. Çarşafli, parayı kim daha çömertçe harcarsa onun oluyordu..

Öyle bayağı yerlerde, sur kovuklarında tenha ve ıssız köşelerde, kimsenin eri - şemeyeceği tepelerde, bayırlarda, açık - ta ya da ağaç altında değil...

Sultan Hamid'in yaveri ve başhafiyesi belâlı Fehim Paşa'nın bile elinin u - zanamayacağı evlerde, kuştüyü yataklar üzerinde, kapısında eli tabancalı koru - yucuların, bahçelerinde azılı köpeklerin yabancıya dehşet saldıkları köşklere..

Tıkar tıkar yürütüyordu bu işleri Çarşafı Ebe.. Kimsenin ruhu duymadan, adı, yalnız onun tadını tadan erkeklerin damaklarında yaşayarak.. Seve seve al - tıncıkları, "Helâlınden"veriyorlardı. Ta - banlarının altını yalayan zenginler vardı Ala Sakız mastikasını çekip kafayı bul - duktan sonra mere diye-tuzlu sardalye yerine onun tabanlarını yalayarak. Çu - kur göbeğinde bir kadeh rakı içmek için ona elmas yüzükler, pırlanta gerdanlık - lar hediye ederek..

Bu anılar, Kızıltoprak'taki lohusa ko - nağında, Çarşafı Ebe'nin aklından geçi - vermişti o anda..

Dişarında bir ses duyuldu:
-Paşamız.. Paşamız teşrif buyurdu..
Biraz sonra içeriye çam yarması gibi bir Sultan Hamid Paşası girdi..
Kadınlar, ayağa kalktılar... Ellerini namaz kılar gibi göğüslerinde kavuştura - rak...

Sıtma görmemiş bir ses yansıdı ku - laklarda:

-Kızımız kurtuldu mu?
-Müjdemi isterim Paşacığım, dedi büyükhanım...

Paşa, pantolonunun cebine el attı ... Kırmızı renkte örgüden bir kese çıkardı. İçi altınlarla doluydu bunun...

-Al.. Dedî.. Büyük hanıma doğru ata - rak.. Erkek mi? Kız mı?

-Sizin gibi, tosun..
Paşa, elleriyle yüzünü sıvazladı bir - kaç kez...

-Yarabbi sana çok şükür..Hemen le - ğen ibrik getirin.. Şuracıkta abdest alıp iki rekât nafîle namazı eda edeyim..

Kapı dışında bekleyen halayık kızlar koşuştular.. Kimi havlu aramaya, kimi

abdest için leğen ve ibrik getirmeye git - mişti...

Paşa sordu:

-Zor mu oldu doğum?

Büyükhanım karşılık verdi Paşasının bu sorusuna:

-Ebe Hanım sayesinde...

Paşa, araştırmacı bakışlarla çevresin - dekileri taradı:

-Nerede o ? Göremedim...

Çarşafı Ebe, başörtüsünü düzelterek bir adım öne çıktı:

-Buradayım Paşa hazretleri...

-Kız, görmeyeli epeyi serpilmiş hem de güzelleşmişsin..

-İltifatınıza teşekkürler Paşa hazret - leri..

-Nasıl zahmetli miydi doğum

-Tanrının inayetiyle kolaylaştırarak , Paşa hazretleri...

-Bak kızım.. Hemen gitmek yok köşk - ten.. Hanıya işim bitti demiyesin..

-Nasıl emrederseniz Paşa hazretleri. Yalnız..

-Neymiş o ?

-Malumunuz başka çağırınlar da var.

-Sen burada kalacaksın.. Anlamam.. Para ise para...

-A o nasıl söz a Paşa hazretleri ? .. Ben buraya para için mi geldim ? Sırf bü - yük hatırlarınız için...

-Öyle ise kalırsın burada.. Yatak var yemek var, rahat var.. Lohusayı yüzüştü bırakıp da gitmek ?

-İzin verirseniz bir şey diyeyim..

-De bakalım.

-Ben burada kalayım.. Fakat öğleye doğru gider, akşam üstü dönerim..

-Ha bak, bu olur.. Sen ne ile geldin köşke ?

-Haydarpaşa'dan araba ile Paşam..

-Kahya verdi mi araba parasını ?

-Ebe, can alacak noktaya gelindiğini anlayınca:

-Aman Paşacığım paramın ne önemi var ? dedi.

Paşa gözlerini çevresindekilere çe - virdi..

(Devamı haftaya)

CANILAR YUVASI

Özet:
13

Madelin ile salonda otururken kız candan laboratuvara birisinin gittiğini, bu gölgenin eski asistan Karl olduğunu söyledi ben de hemen gölgenin peşinden seyirttim.

-Sana sorsam daha kolay olmaz mı? Demek ayak parmaklarını nitrik asit içinde eritirsem, aynı usulü profesöre tatbik edeceksiniz, öyle mi?

Karl, bir müddet yüzüme baktıktan sonra:

-Bir anlaşma yapamaz mıyız? Dedi.

-Anlaşma, şartlarına bağlı..

-Bana bir sigara versene, ahbab.

Cebimden çıkardığım tek sigarayı herife uzattım. Arkadan kibriti attım. Karl, sigarasını yakarken kibriti yere düşürdü. Sonra da almak için yere eğildi. Her şey bu eğilişte oldu. Böyle bir avanaklığı nasıl yaptığını bilmiyorum. Kibriti arayan Karl, ayağa kalkacağına çevik bir hareketle masanın altına girivermiş ve kocca vücuyla doğrulurken masayı da sırtlamıştı. Masanın üzerime yıkılışına mani olmaya çalışırken, herifçiğünün kapiya koştüğünü gördüm ve tetiğe bastım. Yalnız, tek elimle idare ettiğim masanın ağırlığı ve üzerime dökülen cam tüpler, kavanozlar bana hedefi şaşırtmıştı. Ağırlıktan kurtulup dışarı fırladığımda ise, Karl, gözden kaybolmuştu. Aklıma otomobil yolu geldiği için kestirmeden eve giden patikada koşmaya başladım. Evin yanından dar bir geçite

atladığımda ayağıma yumuşak bir şey takıldı, sendeledim. Doğrulduğum zaman ayağıma çarpanın ne olduğunu gördüm. Bir cesetti. Silvester Angert denen komik adamın cesedi...

-X-

Ceset henüz sertleşmemişti ve sıcağı, Silvester'i hayattan uzaklaştıran bir nesne izi yoktu, zira, vücudunun hiç bir yeri kanamamıştı. Gırtlığında morluk filan da göremedim. Eğilip cesedi yüz üstü çevirdim ve ellerimle başımı yokladım. Sol kulağının arkasında bir çöküklük vardı. Anlaşılan, ya merhum Silvester yoldaşın kemiklerinde kalsiyum eksikti, veya hut da Karl Morgen, büyük kuvvet denemesi yapmış olacaktı. Katilin Morgen olduğundan şüphem yoktu.

Dizlerimin üstüne kalktığımda kulağıma bir motor sesi geldi. Fakat koşma zahmetine girmedim, nasıl olsa yetişemezdim.

Bir başka gürültü daha duydum, patikadan doğru hafif koşma sesi. İnisiyaki hareketle hemen bir çalı gerisine sindim, fakat, Madelin'in çıktığını görünce saklanmaktan vazgeçtim. Genç kız, soluk soluğa yanıma koştu ve fısıltı halinde sordu:

-Mayk...İyi misin?

-Oldukça..Sana evden ayrılma de-

memiş miydım?

-Evet ama, pencereden seyrediyordum. Karl'in koşarak kaçtığını gördüm ve sana bir şey oldu diye korktum!

O sırada ayaklarımın dibinde yatan ufak tefek cesedi gördü ve korkuyla yüzü karardı şaşırıyordu:

-Karl'dı, yavrum, kaçtı maalesef. Laboratuvarı karşılıklı konuşuyor - duk, çevik davranı. Ben de yeni bir numara öğrenmiş oldum. Karl'in peşinden koşarken bu biçareye rastgeldim.

Madelin, buruşuk elbiseli hareketsiz vücuda bakarak sordu:

-Ölmüş gibi, değil mi?

-Taş gibi?

Dedim. Yutkundu ve kısık sesle bir daha sordu:

-Şey... sen mi öldürdün?

-Hayır. Rastladığımda işi bitmişti. Biraz önce ölmüş. Karl geldiğinde Silvester de buralarda koku arıyordu galiba ki, Karl, onu bizden sanıyordu. Biraz kuvvetli vurmuş... Demek, Karl ile Silvester aynı şebeke değiller! Sen eve dön, pencere önünde daha oturma. Ben de şimdi geliyorum.

Cesede çarpmakla nasıl olsa izleri bozmuştum. Artık, ceplerini karıştırmakta bir mahzur görmedim. Mühim bir şeyler de bulamadım ya! Silvester, yanında silah taşımayacak kadar temkinli adamın biri imiş. Saadece, kabarık bir cüzdan çıktı. Cüzdanın içi de bir sürü kartvizit, paso, şebeke ile dolu idi. Bana lüzumlu iki kartı alıp cüzdanı olduğu gibi eski yerine bıraktım.

Oturma odasında oturan Madelin, sinirli pozlarla sözde sigara içiyordu -Korkuyorum Mayk...

Diye sızıldınca, güldüm ve kendisini teskin ettim:

-Haydi koca bebek, daha bağırma -dın bile...

Telefonun başına geçtim:

-Biliyor musun ne yapacağım? Oturup polise telefon edeceğim şimdi..

İstihbaratın numarasını çevirip, önce en yakın karakolun numarasını istedim, sonra komiserle konuştum:

-Adım, Mayk Hammer. Washing -

ton'dan benim hakkımda bir talimat aldınız mı?

-Evet, efendim. Bir şey mi oldu?

-Stamford'a kadar gelmenizi rica edeceğim. Ortada kaçırılma meselesi ile bir de ceset var.

-Bir saate kadar geliriz. Nerdesiniz?

Madelin'den aldığım adresi komiser tekrarlardım ve ahizeyi yerine koydum.

Sigara yakıp oturduğumda Madelin, mırıldandı:

-Demek, Karl'dı.

-Evet. Karl dün gece bizi meşgul eden oyun arkadaşlarından biri idi aynı zamanda. Cebime o ihtar notunu koyanın da o olduğunu sanıyorum. Mamafih, kuyruğunu sıyırmadan önce ağzından bazı laflar kaptım. İşime yaradı.

Madelin'e olanları tek tek anlattım ve ilâve ettim:

-Bana kalırsa Karl, tam bir Nazi. Acaba, babanın formülünü öğrenmiş olması ihtimali var mı?

-Katiyen. Babam hakiki sırrı ben -den başka kimseye söylemedi.

-Ben de öyle tahmin ediyorum. Zaten, Karl bilseydi, babanı kaçırmalarına lüzum kalmazdı ve Karl bir daha buraya dönmezdi. Her halde buraya ipucu aramaya geldi.

-Başka ne anlattı?

-İmbirlin ile çalışmadığını söyledi ama inanmalı mı bilmiyorum!

-İmbirlin de bir Nazi olabilir mi?

-Bu Allahın belası harp içinde her şey mümkündür. Gelelim, bahçede -ki cesedin hakiki hüviyetine. Şu kartlardan bir şeyler öğrenebiliriz.

Madelin, oturduğum koltuğun kenarına ilişti, elimdeki kartlara bera -ber baktık. Birinci karta liste halinde isimler, rakamlar, not edilmişti. M.G. ve M.H. harflerinin manasını anla -yınca, bütün not çözüldü. Herifcioğlu Madelin ile beni takip ederek not tut -muştu. İkinci kart, hüviyet varakası idi ve üzerinde:

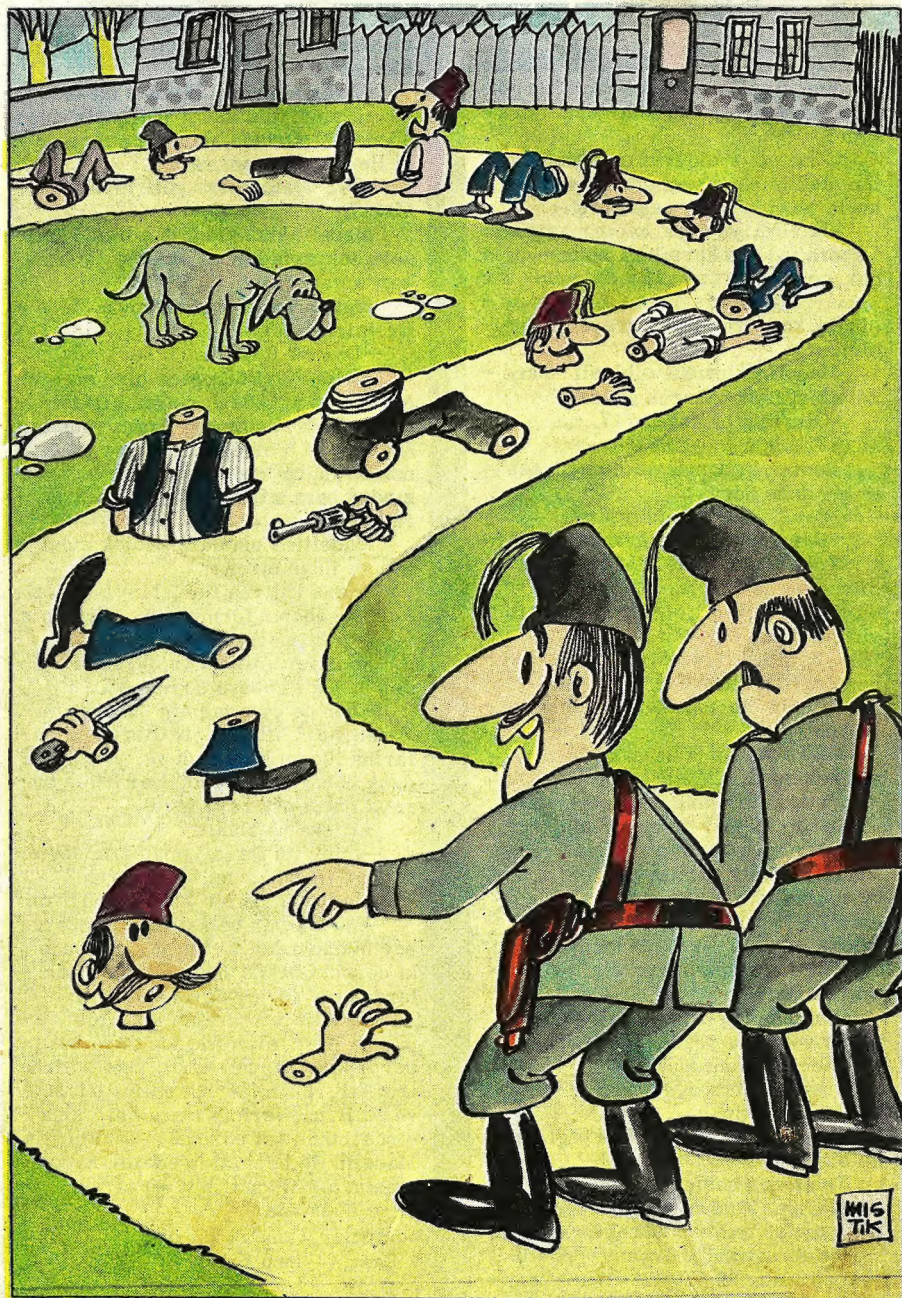
Schindler Taharri Bürosu

7 East, 44'üncü Sokak-New York

Silverster Angert (Silverster Angert)

Yazılıydı.

(Devamı Haftaya)

-Tamam Zühtü ağabey. Ustura Kemal buradan geçmiş.